

E 5/2017

Tekijä Sonja Mandt (A)
Vastaanottajat Suomen, Ruotsin, Tanskan ja Islannin hallitukset

Suomen, Ruotsin, Tanskan ja Islannin hallituksille

**Kirjallinen kysymys
kulttuuriesineiden suojelua koskevasta lainsäädännöstä**

Norjassa kulttuuriesineitä koskevassa lainsäädännössä asetetaan rajoituksia yksityiselle toimintavapaudelle (esim. kaivauksille ja esineiden etsinnälle) niillä alueilla, joilta suurella todennäköisyydellä löytyy automaattisesti rauhoitettuja kulttuuriesineitä eli muinaismuistoja antiikin ajalta ja keskiajalta aina vuoteen 1537 saakka. Rauhoittaminen koskee sekä näkyviä että maan pinnan alla olevia kulttuuriesineitä ja niitä kulttuuriesineitä, joita ei vielä ole löydetty eikä rekisteröity.

Se, että kulttuuriesine on automaattisesti rauhoitettu, tarkoittaa muun muassa sitä, että sen vahingoittaminen, kaivaminen ja peittäminen on kielletty. Kulttuuriesinelain määräysten rikkomisesta voi joutua rikosoikeudelliseen vastuuseen.

Metallinpaljastimen käyttö on tärkeä menetelmä arkeologisessa työssä. Myös yhä useammat harrastelijat käyttävät metallinpaljastimia etsiessään kolikoita, henkilökohtaisia esineitä ja muita pikkuesineitä.

Metallinpaljastimella voi löytää myös rauhoitettuja kiinteitä kulttuuriesineitä. Norjan lainsäädännön mukaan esineet, jotka ovat peräisin ajalta ennen vuotta 1537, ja kolikot ajalta ennen vuotta 1650 on luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle (*kulturminneforvaltningen*). Sama koskee yli 100 vuotta vanhoja saamelaisia esineitä ja laivalöytöjä.

Edellä esitetyn perusteella kysyn Suomen, Ruotsin, Tanskan ja Islannin hallituksilta seuraavaa:

Miten maiden lainsäädännössä on otettu huomioon metallinpaljastimien harrastuskäyttö ja miten mahdollisten löytöjen yhteydessä huolehditaan kulttuuriesineiden suojelusta?

Oslossa 15. helmikuuta 2017

Sonja Mandt (A)

